

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudkyň JUDr. Ing. Venduly Sochorové a Mgr. Ing. Veroniky Baroňové ve věci

žalobkyně: **DOTEC, a.s.**
sídlem Traťová 574/1, Brno
zastoupena advokátem JUDr. Vojtěchem Mádrem
sídlem Údolní 65, Brno

proti
žalovanému: **Magistrát města Brna, odbor územního a stavebního řízení**
sídlem Malinovského náměstí 3, Brno

za účasti: **Brněnská Drutěva, výrobní družstvo**
sídlem Bohunická 493/81, Brno
zastoupena advokátem JUDr. Vladimírem Muzikářem
sídlem Havlíčkova 13, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 2. 2017, č. j. MMB/0094296/2017, sp. zn. OUSR/MMB/0491231/2016,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

IV. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Úřad městské části města Brna Brno-jih, stavební úřad, územním rozhodnutím ze dne 22. 11. 2016, č. 374, č. j. MCBJIH/11625/2016/SÚ/Klo, povolil umístění stavby žadatelů společnosti Brněnská Drutěva, výrobní družstvo, sídlem Bohunická 493/81, Brno, a ENVITES spol. s r.o., sídlem Vídeňská 117b, Brno, nazvané „*Opěrná stěna a komunikace p. č. 1514/2, 1514/15 k. ú. Brno - Horní Heršpice*“ při ulici Bohunická. Jedná se o umístění stavby dvou opěrných stěn (SO 111 a SO 211), oplocení, zpevněných ploch, chodníků pro pěší (SO 112 a SO 212) a přípojky dešťové kanalizace (SO 113 a SO 213) na pozemcích parc. č. 1517/1, 1518/1, 1518/12, 1514/15, 1514/2 v k. ú. Horní Heršpice.
2. Proti územnímu rozhodnutí podala žalobkyně odvolání a současně požádala, aby jí bylo umožněno nahlédnout do správního spisu. Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobkyně jako nepřipustné podle § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, neboť nepovažoval žalobkyni za účastníka územního řízení. Z téhož důvodu jí odepřel právo nahlížet do předmětného správního spisu.

II. Obsah žaloby

3. Žalobkyně v podané žalobě popsala průběh dosavadního řízení před správními orgány a namítala, že rozhodnutí správních orgánů jsou nezákonná a nepřezkoumatelná. Absentuje v nich náležité odůvodnění a závěry vychází z neúplně zjištěného skutkového stavu věci. V rozhodnutí nejsou uvedeny důvody výroku, podklady pro jeho vydání, ani úvahy správního orgánu, kterými se řídil při výkladu právních předpisů.
4. Realizace stavby je způsobilá dotknout se práv žalobkyně, zejm. práva na pokojné užívání majetku, případně práva vlastnického. Žalobkyně vlastní nemovitosti v uzavřeném areálu, který se nachází nedaleko umístěné stavby. V těchto nemovitostech provozuje podnikatelskou činnost a některé nemovitosti pronajímá dalším podnikatelským subjektům k jejich činnosti.
5. Správním orgánem uváděná vzdálenost 90 metrů pozemků žalobkyně od pozemků, na nichž je stavba umísťována, není rozhodující pro posouzení těchto pozemků jako pozemků sousedících ve smyslu § 85 odst. 2 písm. b) zákona č. 183/2006 Sb., stavebního zákona, ve znění pozdějších předpisů. Výsledkem realizace povolované stavby bude zhoršení přístupu a příjezdu ke všem pozemkům ve vlastnictví žalobkyně, a to jak pro její zaměstnance, tak rovněž pro nájemce, zákazníky a dodavatele. Jediný přístup či příjezd k těmto pozemkům je totiž prostřednictvím ulice Traťová, která navazuje na ulici Bohunickou. A právě sjezd a výjezd na ulici Bohunickou z ulice Traťová bude realizací povolované stavby velmi ztížen a omezen. Tyto pozemky je proto nutné považovat za sousední pozemky ve smyslu § 85 odst. 2 stavebního zákona.
6. Povolovaná stavba je realizována v souvislosti s plánovanou výstavbou výrobně skladovacích areálů společnosti Brněnská Drutěva. Na základě toho lze předpokládat, že v souvislosti s výstavbou areálů dojde ke zvýšení intenzity dopravy (i nákladní) na ulici Bohunická, zejména pak v místě křížení této ulice s ulicí Traťovou. Dopravní situace v tomto místě je již v současné době na samé hranici únosnosti. Objektivně hrozí, že

zejména v dopravní špičce nebude výjezd z ulice Traťové možný. Žalobkyně nechala zpracovat znalecký posudek, z něhož je jasné patrné, že navrhované připojení (sjezd) a s ním spojená stavba nejsou vhodně umístěny.

7. Z uvedeného vyplývá negativní vliv umístění stavby na dopravní dostupnost pozemků ve vlastnictví žalobkyně. Je nepochybné, že zhoršená dopravní dostupnost je způsobila negativně ovlivnit podnikání žalobkyně a snížit hodnotu nemovitých věcí v jejím vlastnictví. Uvedené skutečnosti ohrožují plánované investice žalobkyně v jejím areálu, například plánovanou výstavbu nových komerčních ploch.
8. Plánovanou stavbou a stavbou sjezdu budou dotčena také práva majitelů sousedních nemovitostí, ostatních účastníků dopravy a chodců, neboť vedle sjezdu je umístěna zastávka hromadné dopravy.
9. Žalobkyně dále namítá, že správní orgány nezohlednily, že na pozemku p. č. 1517/1 v k. ú. Horní Heršpice, dotčeného předmětnou stavbou, je umístěna stavba reklamního a orientačního pylonu v majetku žalobkyně. Jedná o stavbu legální, postavenou na základě řádného ohlášení č. SÚ 2539/98 s pevnými betonovými základy. V případě realizace umístění stavby by bylo nutné stavbu reklamního zařízení odstranit.
10. Obě podmínky pro vznik účastenství na základě § 85 stavebního zákona tak byly v daném případě naplněny, proto měla být žalobkyně zahrnuta do okruhu účastníků územního řízení.
11. Navrhla proto, aby soud napadené rozhodnutí, jakož i jemu předcházející rozhodnutí správního orgánu I. stupně, zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

12. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že skutečnosti tvrzené žalobkyní nemohou zakládat její účastenství v územním řízení. Nemovitosti ve vlastnictví žalobkyně se nachází přes komunikaci Bohunická vůči pozemkům, na nichž má být stavba napadeným rozhodnutím umístěna. S výjimkou komunikace na pozemku p. č. 1523/3 v k. ú. Horní Heršpice jsou od stavebních pozemků vzdáleny minimálně 90 metrů.
13. Z námitek žalobkyně je zřejmé, že přímé dotčení svého vlastnického práva spatřuje v umístění připojení (sjezdu) na místní komunikaci Bohunická a ve výstavbě výrobně skladovacích areálů. Tyto stavby však územním rozhodnutím umístěny nebyly. Připojení na komunikaci bylo povoleno podle § 10 odst. 4 písm. b) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, rozhodnutím Magistrátu města Brna, odboru dopravy ze dne 30. 11. 2015, č. j. MMB/376588/2015. Napadeným územním rozhodnutím byla umístěna pouze zpevněná plocha na sjezd navazující, chodník a přístup k revizním místům přípojek inženýrských sítí. Umístěním těchto staveb nemůže být dotčeno vlastnické právo žalobkyně k nemovitým věcem specifikovaným v odvolání.
14. Namítá-li žalobkyně dotčení vlastnického práva ke stavbě reklamního zařízení na pozemku p. č. 1517/1, je třeba uvést, že tyto důvody pro posouzení účastenství žalobkyně v odvolání neuvedla, proto se jimi žalovaný nemohl zabývat. Předmětné skutečnosti nemohou být uplatněny poprvé v podané žalobě, neboť se jedná o tzv. novoty. Vlastnictví, oprávněnost a povolenost reklamního zařízení žalobkyně navíc nikterak neprokázala.
15. Žalovaný proto navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV. Vyjádření osoby zúčastněné na řízení

16. Osoba zúčastněná na řízení ve vyjádření k žalobě uvedla, že žalobkyně není k podání žaloby aktivně věcně legitimována, neboť nebyla účastníkem předcházejících správních řízení. Plně souhlasí se závěry obsaženými v napadeném rozhodnutí.
17. Podle osoby zúčastněné není naplněna ani jedna z podmínek pro to, aby žalobkyně mohla být účastníkem územního řízení. Nevlastní žádný pozemek, který by přímo sousedil s pozemkem, na němž je realizována stavba. Její vlastnické právo tedy umístěním ani prováděním stavby nemůže být přímo dotčeno.
18. Navrhla, aby soud žalobu zamítl.

V. Ústní jednání

19. Při ústním jednání konaném dne 6. 6. 2019 účastníci řízení i osoba na řízení zúčastněná setrvali na svých stanoviscích obsažených v předchozích písemných podáních.
20. Žalobkyně zdůraznila, že se cítí být účastníkem územního řízení, minimálně z titulu vlastnictví komunikace (ulice Traťová). Na stavbu je nutné se dívat jako na jeden celek. Sjezd sice byl povolen jiným správním orgánem, ovšem umístěním stavby dojde ke zvýšení dopravy a ke zhoršení poměrů v lokalitě. Žalovaný upozornil, že rozsahem umístěné stavby žalobkyně není přímo dotčena na svých právech. Osoba zúčastněná odkázala na své písemné vyjádření k věci a vznesla požadavek na náhradu nákladů řízení.
21. Soud při jednání provedl dokazování ortofotomapou založenou na č. 1. 8 soudního spisu, fotografiemi reklamního zařízení (č. 1. 13 a 30), platebním výměrem na místní poplatek za užívání veřejného prostranství ze dne 8. 3. 2017 (č. 1. 9) a přihláškou k místnímu poplatku za užívání veřejného prostranství (č. 1. 10). Dokazování dokumenty obsaženými ve správním spise soud neprováděl (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, čj. 9 Afs 8/2008-117). Soud rovněž neprovedl dokazování výpisem z LV 1155, který prokazuje vlastnické právo žalobkyně k nemovitostem, neboť tyto skutečnosti nebyly mezi stranami sporné. Jako nadbytečné shledal soud provedení dokazování znaleckým posudkem č. 34/2017 na posouzení plánovaného sjezdu do areálu Brněnská Drutěva a posouzení rozhledových poměrů stávající křižovatky ulic Bohunická a Traťová a důkazy navrhovanými v replice žalobkyně ze dne 6. 2. 2019 (podnět k zajištění bezpečnosti na Magistrát města Brna, fotomapa, schéma stavby, podnět k zajištění bezpečnosti a plynulosti provozu - sdělení policie, CDV – Speciální bezpečnostní inspekce křižovatky ul. Bohunická a Traťová a audit bezpečnosti nového napojení na ul. Bohunická), neboť měl za to, že k rozhodnutí o žalobě postačují důkazy dosud provedené, případně obsažené ve správním spisu. Důkazní návrhy, které žalobkyně, resp. osoba zúčastněná navrhovaly k návrhu na přiznání odkladného účinku či předběžného opatření, byly vyčerpány rozhodnutím o těchto návrzích, proto jimi soud dokazování neprováděl.

VI. Posouzení věci soudem

22. Soud přezkoumal rozhodnutí žalovaného v mezích uplatněných žalobních bodů. Ověřil přitom, zda rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (*ex officio*), a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalovaného.
23. Dospěl k závěru, že **žaloba není důvodná**.

24. Soud se nejprve zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí [bod VI. A) rozsudku] a poté námitkou nesprávného posouzení účastnictví žalobkyně v územním řízení [bod VI. B) rozsudku] námitkou dotčení vlastnického práva ke stavbě reklamního zařízení [bod VI. C) rozsudku]. Závěrem se vyjádřil k tvrzené procesní vadě spočívající v odeprání práva žalobkyně nahlížet do spisu [bod VI. D) rozsudku].

VI. A) Námitka nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů

25. Vzhledem k tomu, že žalobkyně v podané žalobě uplatnila námitku nepřezkoumatelnosti rozhodnutí žalovaného pro nedostatek důvodů, soud se nejprve zabýval otázkou, zda je napadené rozhodnutí způsobilé soudního přezkumu. Případná nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí (ať už pro jeho nesrozumitelnost či pro nedostatek důvodů) by totiž byla vadou natolik závažnou, k níž je soud povinen přihlížet z úřední povinnosti (*ex officio*) a pro kterou by muselo být rozhodnutí žalovaného dle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. zrušeno (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2004, č. j. 5 A 157/2002-35).
26. V případě nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů soud posuzuje, zda se žalovaný v rozhodnutí vypořádal se všemi žalobkyní uplatněnými okolnostmi a zda srozumitelným způsobem uvedl, jaké skutečnosti vzal při svém rozhodování za prokázané a kterým naopak nepřisvědčil, jakými úvahami byl ve svém rozhodování veden, o které důkazy opřel svá skutková zjištění a které důvody jej vedly k vyslovení závěrů obsažených ve výsledném rozhodnutí. Z judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-76, publikované pod č. 1566/2008 Sb. NSS, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005 – 44, publikovaný pod č. 689/2005 Sb. NSS).
27. Žalovaný v napadeném rozhodnutí nejprve vymezil navrhované stavby a nemovitosti, od kterých žalobkyně odvozuje své účastnictví v řízení. Na straně 2 až 3 rozhodnutí uzavřel, že odvozuje-li žalobkyně dotčení svých nemovitostí umístěním připojení na místní komunikaci ul. Bohunická a ve výstavbě výrobně skladovacích areálů, tyto stavby napadeným územním rozhodnutím umístěny nebyly a nemohou tak zakládat účastnictví žalobkyně v předmětném územním řízení.
28. K tomu soud uvádí, že ačkoliv je odůvodnění napadeného rozhodnutí poměrně stručné, lze z něj seznat, jakými úvahami se žalovaný při jeho vydání řídil, jakými skutečnostmi se zabýval a jaké důvody jej vedly k vyslovení závěrů obsažených ve výsledném rozhodnutí. Žalobkyni tak nepochybně bylo známo, na základě jakých důvodů jí žalovaný nepřiznal postavení účastníka územního řízení. Ostatně žalobkyně v podané žalobě s argumenty žalovaného věcně polemizuje; je tak zřejmé, že úvahám žalovaného porozuměla.
29. Námitka nepřezkoumatelnosti rozhodnutí žalovaného tak není důvodná.

VI. B) Námitka nesprávného posouzení účastnictví žalobkyně v územním řízení

30. Stěžejní námitkou podané žaloby je námitka nesprávného posouzení účastnictví žalobkyně v územním řízení žalovaným.
31. Ze správního spisu vyplývá, že žalobkyně je vlastníkem uzavřeného areálu, který se skládá zejména z následujících pozemků parc. č. 1523/1, 1522/1, 1523/5, 1523/4, 1520/3, 1520/2, 1520/5, 1520/9, 1522/2, 1525/2, 1525/5, 1526/2, 1523/3, 1520/3, 1127/9, 1127/3, 1127/2,

1136/27, 1127/9, 1133/3, 1133/2, 1134/4, 1134/2, 1136/3, 1136/26 a pozemků p. č. 1523/2, jehož součástí je budova s č. p. 574, p. č. 1521/2, jehož součástí je budova bez č. p./č.e., a p. č. 1525/3, jehož součástí je budova bez č. p./č.e., vše k. ú. Horní Heršpice.

32. Předmětem územního řízení bylo povolení umístění stavby opěrných stěn, komunikace, zpevněné plochy a přípojek dešťové kanalizace na pozemcích p. č. 1514/2, 1517/1, 1518/1, 1518/12, 1514/15 a 1514/1, vše v k. ú. Horní Heršpice. Jedná se o stavbu, na kterou má v budoucnu navazovat novostavba výrobního areálu osoby zúčastněné na řízení. Stavba sousedí čelně přes komunikaci s pozemkem ve vlastnictví žalobkyně, na němž provozuje svoji podnikatelskou činnost v oblasti pronájmu kancelářských obchodních a skladových prostor. Skladovací prostory jsou obsluhovány kamionovou dopravou. Navrhovaná stavba je vzdálena od nemovitostí žalobkyně nejbližší 90 metrů.
33. Účastenství v územním řízení nevychází ze správního řádu, ale je speciálně upraveno taxativním výčtem účastníků v § 85 stavebního zákona. Stavební zákon použití obecné úpravy obsažené ve správním řádu vylučuje (srov. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 6. 2011 č. j. 1 As 6/2011-347, publ. pod č. 2368/2011).
34. U žalobkyně přichází v úvahu účastenství podle § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona, podle něhož jsou *účastníkem územního řízení osoby, jejichž vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být územním rozhodnutím přímo dotčeno.*
35. Účastenství v územním řízení podle citovaného ustanovení je tedy dáno při naplnění dvou podmínek: 1) existence vlastnického nebo jiného věcného práva a 2) přímé dotčení existujícího práva. Otázkou stanovení okruhu účastníků územního řízení se zabýval jak Ústavní soud (např. v nálezu ze dne 22. 3. 2000, sp. zn. Pl. ÚS 19/99), tak Nejvyšší správní soud. Ústavní soud v uvedeném nálezu upřednostnil široké pojetí pojmu soused, podle něhož nemá být zákonem pevně uzavřen okruh „*těch osob, které se účastenství domáhají s odkazem na vlastnická nebo jiná práva k sousedním pozemkům a stavbám na nich. Jakkoli lze tomuto záměru rozumět, nelze z pohledu Ústavního soudu pominout, že uzavřená legální definice, absolutně vylučující možnost pojmout za účastníky řízení i vlastníky jiných sousedních pozemků než pozemků majících společnou hranici s pozemkem, který je předmětem řízení (tedy i vlastníky pozemků ‚za potokem‘, ‚za cestou‘, ‚za zjevně bagatelním co do výměry vklíněným pozemkem ve vlastnictví jiné osoby‘), jejichž práva mohou být v řízeních dotčena, omezuje prostor pro správní uvážení správních orgánů tam, kde je zjevné, že i přes neexistenci společné hranice mohou být práva ‚nemezujícího‘ souseda dotčena.*“ Dále Ústavní soud uvedl, že „*si je vědom možných interpretačních problémů v tom směru ‚až kam‘ - do jaké šíře či vzdálenosti - mohou tzv. sousední pozemky, pokud nebude platit podmínka společné hranice, sahat. Nezbyvá však než konstatovat, že posouzení této otázky bude vždy věcí individuálních případů (zřejmě s přihlédnutím k povaze zamýšlených staveb a z ní plynoucích možných nežádoucích dopadů), a to jak na úrovni rozhodovací praxe stavebních úřadů, tak na úrovni rozhodování o přezkoumávání těchto rozhodnutí v rámci správního soudnictví. Samotná náročnost takového posuzování nemůže však být dostatečným důvodem pro postup opačný, který by spočíval (a tak tomu de lege lata je) v koncipování legální definice, která nebude sice činit žádné interpretační problémy, nicméně její existence, jak již shora uvedeno, může zužovat prostor pro ochranu ústavně zaručených práv.*“ Obdobně Nejvyšší správní soud konstatoval, že „*[ú]častníkem řízení tedy bude soused pouze v případě, že jeho vlastnické nebo jiné věcné právo k pozemku nebo stavbě může být územním rozhodnutím přímo dotčeno, a to vzhledem k velikosti stavebního pozemku a umístění stavby na něm, odstupovým vzdálenostem,*

rozměrům stavby, účelu jejího užívání atd.” (rozsudek ze dne 31. 7. 2013, č. j. 7 As 17/2013-25, nebo ze dne 14. 2. 2014, č. j. 6 As 10/2013-58).

36. Pojem přímé dotčení vlastnického práva je v judikatuře Nejvyššího správního soudu konstantně vykládán jako změna poměrů v lokalitě vyvolaná zamýšlenou stavbou, která má vliv na podstatu, obsah nebo výkon vlastnických práv. Může se jednat např. o dotčení imisemi, tj. stíněním, hlukem, prachem, pachem, zápachem, kouřem, vibracemi, světlem, zvýšenou intenzitou dopravy apod. (např. rozsudky ze dne 29. 6. 2011, č. j. 7 As 54/2011-85, a ze dne 19. 6. 2009, č. j. 5 As 67/2008-111). Ústavní soud ve svém nálezu ze dne 7. 4. 2005, sp. zn. III. ÚS 609/04, judikoval, že mezující sousedé budou účastníky územního a stavebního řízení vždy, vzdálenější sousedi mohou být účastníky těchto řízení s přihlédnutím k okolnostem konkrétního případu. Jak uvedl Krajský soud v Brně v rozsudku ze dne 22. 4. 2016, č. j. 31 A 24/2014-39, ani vzdálenost 100 a více metrů sama o sobě nevylučuje dotčení vlastnického práva.
37. S přihlédnutím k závěrům výše citované judikatury soud neshledal, že by umístěnou stavbou mohlo dojít k přímému dotčení vlastnického práva žalobkyně. Z povahy navrhované stavby vyplývá, že se jedná o stavbu opěrných stěn, komunikace, zpevněné plochy a přípojek dešťové kanalizace. Žalobkyně jako subjekt sousedící přes komunikaci s nemovitostmi, na nichž má být stavba umístěna, by mohla být stavbou přímo dotčena jen v případě změny poměrů v lokalitě vyvolaných zamýšlenou stavbou, která má vliv na podstatu, obsah nebo výkon jejích vlastnických práv. V posuzovaném případě však navrhovaná stavba takový zásah do práv žalobkyně způsobit nemůže.
38. Žalobkyně uvádí, že navrhovanou stavbou bude zhoršen přístup k jejím nemovitostem, což dává do souvislosti s plánovanou výstavbou výrobně skladovacích areálů přímo navazujících na navrhovanou stavbu. Jak však sama žalobkyně zmiňovala, ke zvýšení intenzity dopravy, tj. ke zhoršení stávající situace v místě křížení ulic Bohunická a Traťová, dojde až v souvislosti s výstavbou areálů; ty však nejsou předmětem nyní přezkoumávaného územního rozhodnutí. Předmětná stavba zintenzivnění dopravy z povahy věci nezpůsobí, neboť se jedná toliko o stavbu chodníků, opěrných stěn, kanalizační přípojky, komunikace a zpevněných ploch, které ústí na travnatou plochu budoucího skladovacího areálu. Zintenzivnění dopravy a s ním související nárůst emisí, může potenciálně nastat až právě s výstavbou navazujících nemovitostí. Žalovaný tedy správně konstatoval, že umístěná stavba svým rozsahem nemůže do vlastnického práva žalobkyně zasáhnout. Připojení sjezdu na místní komunikaci ani výstavba výrobně skladovacích areálů přitom nebyly napadeným územním rozhodnutím umístěny; z tohoto důvodu bylo nadbytečné provádět dokazování znaleckými posudky, resp. dokumenty týkajícími se bezpečnosti připojení sjezdu, neboť tyto otázky nebyly relevantní pro posouzení účastenství žalobkyně v předmětném územním řízení.
39. Odkaz zástupkyně žalobkyně na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2013, č. j. 7 As 17/2013-25, vznesený při jednání není přílehlavý, neboť jeho předmětem bylo posuzování účastenství v územním řízení ve vztahu k novostavbě odchovny pro 127 ks mladého dobytka. Rozsah této stavby byl nepochybně větší než rozsah stavby nyní umístěvané, proto nelze jeho závěry automaticky přenášet i na případ žalobkyně.
40. Namítá-li žalobkyně, že navrhovanou stavbou dojde ke zhoršení bezpečnosti účastníků silničního provozu nebo k dotčení práv majitelů sousedních nemovitostí, nemohou tyto skutečnosti týkající se třetích osob založit přímé dotčení práv žalobkyně (obdobně srov.

rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 5. 2014 č. j. 6 As 57/2014-41). Nejsou tedy relevantní pro posouzení otázky účastenství žalobkyně dle § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona.

41. Lze tak uzavřít, že správní orgány postupovaly správně, pokud s žalobkyní nejednaly jako s účastníkem předmětného územního řízení, neboť žalobkyně nemůže být přímo dotčena na svých právech předmětnou stavbou. Jakkoliv soud do jisté míry chápe argumentaci žalobkyně, že nyní umístěná stavba v širším komplexu souvisí s plánovanou výstavbou skladovacích areálů, nelze odhlédnout od skutečnosti, že účastenství žalobkyně v územním řízení dle § 85 odst. 2 stavebního zákona je striktně vázáno na dotčení práv umístěnou stavbou. Pokud nyní umístěná stavba svým rozsahem dotčení práv žalobkyně nemůže zakládat, nelze žalobkyni postavení účastníka v předmětném řízení přiznat.
42. Námitka proto není důvodná.

VI. C) Námitka dotčení vlastnického práva ke stavbě reklamního zařízení

43. Žalobkyně dále uvedla, že na pozemku p. č. 1517/1 v k. ú. Horní Heršpice dotčeného povolovanou stavbou, je umístěna stavba reklamního a orientačního pylonu v majetku žalobkyně.
44. Ze správního spisu vyplývá, že vlastníkem pozemku p. č. 1517/1 v k. ú. Horní Heršpice, na němž se nacházelo zmiňované reklamní zařízení, je Statutární město Brno. Na nemovitosti vážnou dále věcná břemena pro subjekty T-Mobile Czech republic a. s., Masarykova univerzita, GTS Czech s. r. o. a Česká telekomunikační infrastruktura a. s. Z výpisu katastru nemovitostí založeného ve správním spisu je zřejmé, že žalobkyně není vlastníkem pozemku ani jí nepřísluší jiné právo zapisované do katastru nemovitostí.
45. Soud k uvedené námitce konstatuje, že žalobkyně vlastnictvím předmětného reklamního zařízení ve správním řízení neargumentovala, nelze proto žalovanému vyčítat, že se nezabýval možným dotčením vlastnického práva žalobkyně ve vztahu k předmětnému reklamnímu zařízení, zvláště pokud vlastnictví stavby tohoto typu není seznatelné z veřejných rejstříků (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 26. 8. 2008, č. j. 7 Afs 54/2007 - 62, č. 1742/2009 Sb. NSS). Žalovanému tak vlastnické právo žalobkyně k předmětnému reklamnímu zařízení (které bylo ostatně prokázáno až při dokazování při ústním jednání soudu) v době rozhodování nemuselo být známo.
46. Aniž by soud nyní hodnotil, zda vlastnické právo k předmětnému reklamnímu zařízení mohlo založit účastenství žalobkyně v územním řízení, je nutné konstatovat, že pokud žalobkyně hodlala z vlastnictví této stavby dovozovat přímé dotčení na svých právech dle § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona, nic jí nebránilo uplatnit tyto skutečnosti v podaném odvolání, aby mohly být žalovaným náležitě zváženy. Dovozuje-li na jejich základě účastenství až nyní v řízení o podané žalobě, nemůže k těmto skutečnostem soud s ohledem na zákaz skutkových novot vyplývající z § 75 odst. 1 s. ř. s. přihlížet.
47. Nad rámec výše uvedeného soud doplňuje, že je mu z úřední činnosti známo, že rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 14. 9. 2017, č. j. 30 A 122/2017-75, bylo potvrzeno odstranění stavby předmětného reklamního zařízení z důvodu, že bylo umístěno bez příslušného povolení silničního správního úřadu.
48. Námitka tak není důvodná.

VI. D) Námitka neumožnění nahlížení do spisu

49. Žalobkyně v podané žalobě brojila rovněž proti postupu stavebního úřadu a žalovaného, kteří jí znemožnili nahlížet do správního spisu týkajícího se předmětného územního řízení.
50. Soud z předloženého správního spisu ověřil, že žalobkyni bylo usnesením Úřadu městské části města Brna, Brno-jih, ze dne 22. 3. 2017, č. j. MCBJIH/03343/2017/SÚ/Klo, odepřeno právo nahlížet do celého spisu týkajícího se předmětného územního řízení s tím, že není účastníkem ani neprokázala právní zájem či jiný vážný důvod. V doplnění odvolání ze dne 5. 12. 2016 žalobkyně mj. navrhovala, aby jí bylo umožněno nahlédnout do spisu. Žalovaný nicméně nahlédnutí do spisu žalobkyni neumožnil a dne 23. 2. 2017 vydal napadené rozhodnutí, v němž konstatoval, že žalobkyně není účastníkem územního řízení.
51. Vzhledem k tomu, že soud v bodech 37 až 41 shledal, že správní orgány správně konstatovaly, že žalobkyni nesvědčilo postavení účastníka předmětného územního řízení, nelze ničeho vytknout ani jejich postupu, kterým žalobkyni neumožnili nahlížet do předmětného správního spisu.
52. Žalobkyně uvedenou námitku uplatnila toliko v obecné rovině. Pokud z ní ovšem dovozovala (jak činila v odvolání), že se potřebuje seznámit se spisovým materiálem, aby mohla uplatnit věcné argumenty proti předmětnému územnímu rozhodnutí v odvolání, není její argumentace přiléhavá. Postavení účastníka územního řízení žalobkyni v daném případě nesvědčilo, proto nebyla oprávněna vznášet věcné námitky proti umístění stavby. Odepřením nahlížení do spisu tak žalobkyně nemohla být nijak zkrácena na svých právech.
53. Ani tato námitka proto není důvodná.

VII. Závěr a náklady řízení

54. Soud tak na základě všech výše uvedených skutečností neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
55. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně ve věci úspěch neměla (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.
56. Výrok o náhradě nákladů řízení osoby zúčastněné na řízení se opírá o § 60 odst. 5 s. ř. s. V dané věci soud osobě zúčastněné na řízení neuložil žádnou povinnost. Neshledal rovněž důvody hodné zvláštního zřetele pro přiznání práva na náhradu jejích dalších nákladů řízení. Přestože zástupkyně osoby zúčastněné na řízení při jednání vznesla požadavek na náhradu nákladů řízení, soud s odkazem na § 60 odst. 5 s. ř. s. rozhodl, že se jí náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 6. června 2019

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu